

1979 ஏப்ரல் 30]

இ. வன (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மன்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு வன (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும் என மொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1882 ஆம் ஆண்டு வன பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம் கோரி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது சில முச்சியமான கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நாட்டினுடைய இயற்கை செல்வங்கள் அனைத்தும், உற்பத்திச் சாதனங்கள் அனைத்தும் மக்களுக்கும், தேசத்திற்கும் பொதுவுடைமையாக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய எல்லாப் பயன்களும் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமே பயன்பட வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கமும், இந்த சட்டமன்றமும் நன்கு அறியும்.

அதே போல் இந்த வனத் துறையில் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா சாத்தியப்பாடுகளையும் அறிந்து அரசாங்கமே அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தி தேவையான தொழில்களைத் தொடங்குவதன்மூலம் பொதுமக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சிறந்த வாழ்க்கை அளிக்கும் முறையில் காரியங்களைச் செய்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு காண்டிராக்ட் விடுவது போன்றவற்றை நிறுத்தி இன்று வேறுபல மாநிலங்களில் செய்வது போல் உதாரணமாக சந்தன மரத்திலிருந்து சோப்புகள் தயாரித்தல், சந்தன எண்ணெய் தயாரித்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்வது; வீடுகள் கட்டுவதற்குத் தேவையான மரங்கள் பலகைகள் கிடைப்பதில் உள்ள சிரமத்தை உணர்ந்து அரசாங்கமே தன்னுடைய நடுவனங்கள் மூலம் வனங்களில் கிடைக்கக்கூடிய மரங்களிலிருந்து பலகைகளைச் சீராக அறுத்து மலிவான விலையில் மக்களுக்குக் கொடுப்பது, குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்கள் கட்டுகிற வீடுகளுக்கு குறிப்பிட்ட அளவுகளில் ஜன்னல்கள், வாசல்கள் ஸ்டாண்டர்ட் சைசில் செய்து மக்களுக்குக் கொடுப்பது போன்ற காரியங்களில் அரசாங்கமே நேரடியாக ஈடுபட்டால் அது மிகவும் பலனுள்ளதாக இருக்கும்.

குறிப்பாக இன்று வனத் துறையில் ஷெட்யூல்டு டும்பர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடியவற்றை சில ஆர்கனைஸ்டு காங்ஸ் பெரும் பணத்தைச் செலவழித்து, வாகனங்களை வைத்துக்கொண்டு

*1979 மார்ச் 27 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 30]

வனச் செல்வங்களைக் கடத்திச் சென்று பெரும் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். பணம் படைத்தவர்கள் அந்த மாதிரிக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கவேண்டும், அந்த வகையில் கொண்டுவரக்கூடிய ஷரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் சாதாரணமாக வனத்தில் ஹெட்யூல்டு டிம்பர் அல்லது மற்றவற்றை விவசாயிகள் அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் சென்று தெரிந்தோ தெரியாமலோ எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இன்றையதினம் பெரிதும் வனத் துறை அதிகாரிகளால் இம்சிக்கப்படுகிறார்கள். ஆர்கனைஸ்ட் காங்ஸ் என்று வைத்துக் கொண்டு திருடுபவர்களைக் கண்டிப்பாகத் தண்டிக்க வேண்டும். சாதாரண விவசாயிகள் விவரம் தெரியாமல் இப்படிப்பட்ட பொருள்களை எடுத்துச் சென்றால் அவர்களுக்குக் கடும் தண்டனை விதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் உயர்ந்த தண்டனை பெற்றுவிடக்கூடாது.

இப்போது 56-டி என்ற பிரிவைப் புதிதாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது என்ன கூறுகிறது என்றால் ஷெட்யூல்டு டிம்பரை வெட்டுகின்ற குற்றத்தைச் செய்தவர்கள் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்யவில்லை என்று அவர்களே நிரூபிக்கவில்லையென்றால் அந்தக் குற்றத்தை அவர்கள் செய்ததாகத் தான் அனுமானிக்கப்படுவார்கள் என்ற வகையிலே புதிய ஷரத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரை இதையார் செய்தாலும் குற்றவாளிகள்தான். ஆனால் ஒரு பொது விதியை நாம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒருவர் குற்றத்தைச் செய்தார் என்று நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு பிராசிக்யூஷனைச் சார்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தைச் சார்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். மதுவிலக்குத் திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது கூட அந்தக் கருத்தைத்தான் நான் வற்புறுத்தினேன். பிரஜைகளுடைய உரிமையை குலைக்கின்ற வகையில் ஷரத்து இருக்கக்கூடாது. நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல் ஆர்கனைஸ்ட் ஸ்டைலிங் காங்கைப் பொறுத்தவரை கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பாரஸ்டைச் சுற்றியிருக்கும் விவசாயிகள் ஷெட்யூல்டு டிம்பர் என்று தெரியாமல் சிறிய அளவில் எடுத்தால் அவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்கும். குற்றம் செய்தவர்களாக அனுமானிக்கப்படுவார்கள் என்றால் அது சரியல்ல. இது சரியான ஜனநாயக முறைதானா என்று யோசிக்க வேண்டும். சிறு விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற அச்சம் காரணமாகத்தான் இதைக் கூறுகிறேன்.

1882வது சட்டத்தில் 52வது விதியைப் பார்த்தால் அதிலே ஒரு பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னதை ஒத்துப் பார்த்தால் அது தெரியும். நமக்கு

[1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. என். சங்கரய்யா]

முன்னாலே இருந்தவர்கள் சட்டபூர்வமாக அப்படிப்பட்ட ஒரு விதியை அதிலே ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்த விதி என்ன கூறுகிறது என்றால்

(நண்பகல் 12-00)

‘தவறாக கைப்பற்றுவதற்கு அல்லது கைதுசெய்வதற்குத் தண்டனை, வன அலுவலர் அல்லது காவல் துறை அலுவலர் எவரேனும், இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பறிமுதல் செய்யப்படத் தக்க சொத்தினைக் கைப்பற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு தொல்லை கொடுக்கும் நோக்கத்தோடும், தேவையற்ற வகையிலும் சொத்து ஒன்றை கைப்பற்றுவாரானால், அல்லது எந்த நபரையேனும் தொல்லை கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் அல்லது தேவையற்ற வகையில் கைது செய்வாரானால் அவர் ஆறுமாத காலம் வரை சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அல்லது அய்நாறு ரூபாய் வரை அபராதம் விதிக்கப்பட்டு அல்லது அவ்விருவகைத் தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப் படவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இந்த ஷரத்தை ஏன் நீங்கள் இப்போது நீக்குகிறீர்கள்? தொல்லை கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கிராமப்புற விவசாயிகளோ அல்லது மக்களோ யாருக்காவது வனத் துறை அலுவலரோ அல்லது காவல் துறையினரோ எந்தத் தவறான காரியத்தையும் செய்தால், செய்யக் கூடாது, அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் அத்துமீறி அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்தால் அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதை ஏன் நீக்குகிறீர்கள்? அப்படி நீக்குவதன் மூலமாக அப்படிச் செய்தால் அதைப் பாதுகாப்பதற்குத்தான் நீங்கள் வசை செய்கிறீர்கள். வனத்துறை அலுவலரோ அல்லது காவல் துறையினரோ அப்படிச் செய்யக்கூடிய வகையிலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் சரியல்ல. ஏற்கனவே உள்ள பாதுகாப்பை நீங்கள் நீக்குவது நியாயமல்ல, ஏன் அதை நீக்கவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த பாதுகாப்பு தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். சுமக்கிப் பண்ணக்கூடிய, பண வசதி படைத்த மிகப், பெரிய அளவிலே வாகனங்களை ஏற்பாடு செய்யக்கூடிய, மூலவர்களை நீங்கள் பிடித்து தண்டியுங்கள், யார் அதற்குப் பைனான்ஸ் செய்கிறார்களோ அவர்களைப் பார்த்துத் தண்டியுங்கள், அப்படியில்லாமல் தவறான தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே வனத் துறை அலுவலரோ அல்லது காவல் துறை அலுவலரோ செயல்பட்டால் அதைத் தண்டிக்கக் கூடிய முறையிலே இருக்கின்ற எச்சரிக்கையை நீங்கள் நீக்குவது சரியல்ல என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கா. அப்பனு கவுண்டர் : தமிழ்நாடு வன சட்டத் திருத்த மசோதாவிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செக்ஷன் 21-ஐப் பொறுத்தவரையில் கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன். செக்ஷன் 26 ஐப் பொறுத்தவரையிலே நான் அந்தத் திருத்தத்தை எதிர்க்கிறேன்.

[திரு. கா. அப்பனுக்கவுண்டர்] [1979 ஏப்ரல் 30]

வனத் துறையிலே பல கான்ட்ராக்டர்கள் விடப்படுகின்றன. அரசால் அனுமதிக்கப்பட்ட பொருட்கள் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. அப்படி எடுத்துச் செல்லப்படுகின்ற முறையிலே சில முறைகேடுகள், தவறுகள் வந்து விடுமானால் இப்போது இருக்கும் சட்டப்படி தண்டனை கொடுத்தால் போதுமானது, அதை மாற்றிக் கடுமையான தண்டனை கிடைக்கக்கூடிய திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது நேர்மையற்றது. ஆகவே அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் முக்கியமாகக் கூறிக்கொள்வேன், 42வது செக்ஷனுக்கு அமெண்ட்மெண்ட்டை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். காரணம் இப்போது இந்தக் குற்றம் செய்யப்படுகிற போது — இப்போது வன இலாகா அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறபோது குற்றம் சம்பந்தப்பட்ட வாகனங்கள் கைப்பற்றப்பட்டால் அவைகளை அவர்களே நிறுத்திவைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். கிரிமினல் நடைமுறைச் சட்டத்திலே கூட எந்த ஒரு பொருள் கைப்பற்றப்பட்டாலும் உடனடியாக எந்த கோர்ட்டின் அதிகார வரம்பிற்குள் இருக்கிறதோ அங்கே அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் அதை மீறுகிற முறையிலே அதற்கு மாறுபாடான முறையிலே அளவில்லாத அதிகாரம் இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. லாரிகள் கைப்பற்றப்பட்டால், அந்த வழக்கு கோர்ட்டிற்குப் போய் தீர்ப்பு வருவதற்கு 6 மாதம் அல்லது 1 ஆண்டு ஆகும். ஒருவேளை அந்தக் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு அரசுத் துறைக்குப் பாதகமாக வந்தால், ஒரு வேளை அவர்கள் நஷ்ட ஈடு கோரக்கூடிய நிலைமை வந்தால் ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் கூட அவர்கள் தொகையைக் கேட்பார்கள், அப்போது அரசாங்கத்திற்குத் தான் நிறைய நட்டம் ஏற்படும். ஆகவே அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இன்னொன்று, வாகனங்களுக்கு கொந்தக்காரர்கள் இருந்தாலும் அதை ஒட்டுகிறவர்கள் தவறுகள் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே அந்த வாகனங்களை நிறுத்தி வைப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பது நியாயமில்லை. இதனால் செக்ஷன் 42க்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன், அதை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து செக்ஷன் 13-ஐ எதிர்க்கிறேன். காக்னைசபிள் அபன்ஸ் என்று அதிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. பாரஸ்ட் ஆக்டிலே சில செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. அதன்படி வன இலாகாஸ்தான் தான் கேஸ் போடுகிறார்கள். ஆனால் இதிலேமட்டும் காக்னைசபிள் அபன்ஸ் என்று போட்டு ஏன் போலீஸ் துறைக்கு அதை ஒப்படைக்கவேண்டும். நான் கேட்டுக்கொள்வது, ஃபாரஸ்டாருக்கு ஒரு நடைமுறையும் போலீஸ்காரருக்கு ஒரு நடைமுறையும், கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடின்

1979 ஏப்ரல் 30]

[திரு. கா. அப்பனுக்குவண்டர்]

அடிப்படையில் போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கலாம், ஆனால் ஃபாரஸ்ட் ஆக்டின்படி வனத்துறை நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று அடங்கிய ஒரு சில செக்ஷன்களை 'காக்கனைசபிள் அஃபென்ஸ்' ஆக ஆக்கி ஏன் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. இது தேவையற்றது.

56-டி அமெண்ட்மெண்டையும் நான் எதிர்க்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால்,

Whenever any person is accused of any offence under this Act in respect of any scheduled timber the burden of proof is put on the accused.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் தான் குற்றம் செய்யவில்லை என்று நிரூபிக்கும் முறையிலே அமைந்திருப்பது கிரிமினல் சட்ட ஜூரிஸ்டிக்ஷனுக்கு எதிரானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதையும் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதல் கொண்டு வந்த செக்ஷன் 21-க்குள் கொண்டு வந்திருத்ததை ஏற்றுக்கொண்டு, மற்றத் திருத்தங்களை அரசு வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக, "வற்றாத செல்வம் வனச் செல்வம்" என்று செல்வார்கள். ஆனால் அந்த வற்றாத செல்வமும் இன்றைக்குப் பரவலாகக் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற நிலைமையான தமிகத்திலேயும் இருக்கிறது, மற்ற மாநிலங்களிலேயும் இருக்கிறது. ஆகையினாலே தான், மொத்த நிலப்பரப்பிலே ஏறக்குறைய 33 சதவீதம் வன நிலப் பரப்பாக இருக்க வேண்டும், அதுதான் நாட்டிற்கு நல்லது என்று அகில இந்திய அளவிலே ஒரு கொள்கையை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் குறிக்கப்பட்ட அளவிலே பாதிக்கட வனம் இன்றைக்கு இல்லை என்ற பயங்கரமான உண்மை வெளியாகியிருக்கிறது. அதை இந்தத் துறை கவனித்து வனங்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இப்பொழுது இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தின் வாயிலாக 'ஷெட்யூல்ட் டிம்பர்ஸ்' என்று சிலவற்றைக் குறித்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பதுக்கல் செய்தாலோ அல்லது திருடிக்கொண்டு வெளிமாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றாலோ அவர்களுக்குத் தண்டனை எந்த அளவிற்கு இருக்க வேண்டும், எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு சட்டமாக இது அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் அதோடு நான் அரசைக் கேட்டுக்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 30]

கொள்வது, ஒன்று, வெளியிலே இருப்பவர்கள் திருடுகிறார்கள், அவர்களுக்குரிய முறை என்ன, தண்டனை விதிப்பது என்பது. அதே நேரத்தில் நான் ஒரு வனப் பகுதியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன். இந்த வனத்திலே இருக்கும் வனப் பொருட்கள்—குறிப்பாகச் சந்தனம் போன்றவைகள் திருடு போவதற்கு முக்கியமான காரண கர்த்தாவாக இருப்பவர்கள் அல்லது அதற்கு உறுதுணையாக வழி வகுத்துக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் அரசாங்கத்திலே உத்தியோகம் செய்யக்கூடிய பொறுப்புள்ள அலுவலர்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரேஞ்ச் ஆபீசர்கள், ஃபாரஸ்டர், கார்ட் என்ற அளவிற்கு இருக்கக்கூடிய அரசாங்க உத்தியோகத்திலே இருக்கக்கூடிய பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் தான் இன்றைக்குச் சந்தன மரங்கள் மிக அதிகமாகத் திருடு போகக் காரண கர்த்தாவாக அல்லது திருடுபவர்களுக்குத் துணை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள் அப்படித் துணை செய்து அவர்களுக்கும் ஆதாயம் தேடித்தந்து இவர்களும் ஆதாயம் தேடிக்கொள்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் தவறு செய்தால்—அமைச்சரவர்கள் தயவு செய்து இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்—அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே என்ன நிர்ணயம் செய்திருக்கிறீர்கள்? தனிப்பட்டவர்கள் திருடினால், “நான்-பெயிலபிள் அஃபென்ஸ்” என்று சொல்கிறீர்கள். மேலும் தாங்கள் குற்றம் செய்யவில்லை என்று நிரூபிக்கும் பளு, பொறுப்பு குற்றவாளியின் மீது இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறீர்கள், ஆனால் அதிகாரிகள் இன்றைக்குத் துணை நிற்கிறார்கள் என்றால், திருடுபவர்களுக்குத் துணையாக வழிவகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு என்ன தண்டனை என்று குறித்து இருப்பீர்களே யானால் அது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சந்தன மரத் திருட்டைப் பற்றிச் சொல்கிற பொழுது, திருடுபவர்கள் ஏதோ காட்டிலே வேலை செய்யும் கூலிகள் ஏதோ பத்து ரூபாய் வரை வருமானம் கிடைக்கிறது என்று வண்டி ஒட்டிக்கொண்டோ, தலையிலே சுமந்து கொண்டோ, இராஜபாட்டையிலே சென்றால் நம்மைப் பிடித்துக்கொள்வார்கள் என்ற பயத்தின் காரணமாகக் குறிக்கு வழியிலே நுழைந்து, கானகத்திலேயிருந்து எடுத்து வந்தாலும் இதை உண்மையாகத் திருடி விற்பனை செய்யக் கூடியவர்கள் என்கே இருக்கிறார்கள் என்றால் மெட்ராசிலே இருக்கிறார்கள். ஜவ்வாது மலைப்பகுதியில் திருட்டுப் போகிறது என்றால் அதன் மூலகர்த்தாக்கள் என்கே இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? சென்னையிலே இருக்கிறார்கள், ஒருசிலரை எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் எப்படித் தப்பிச் சிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. பல தடவை பிடிக்கப்படுகிறார்கள், கேஸ் போடப்படுவதில்லை, அவர்கள் எங்கெங்கு, என்னென்ன, எதை எதைச் செய்கிறார்

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கள், என்ன மாய மந்திரம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை: இதில் தப்பித்துக் கொண்டுள்ள இப்படிப்பட்ட திமிங்கிலங்கள் எல்லாம் சென்னையிலே இருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

வேலூரிலே இருக்கிறார்கள், சித்தூரிலே இருக்கிறார்கள் பெங்களூரிலே இருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீண்ட விளக்கம் எல்லாம் தேவை இல்லை. நீங்கள் நேரத்தைப் பார்க்க வேண்டும். நேரம் இல்லை, இன்னும் 5 'மில்' இருக்கின்றன. தயவுசெய்து திருத்தத்திலே இருக்கிற குறைபாடுகள் அல்லது வரவேற்கத்தக்கவை, இவைகளைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சட்டம் வந்திருக்கிறதே எதற்கு என்று சொன்னால், இதைக் குறைக்கவேண்டும். இந்தச் சந்தன மரம் திருட்டு போவதை..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதே நேரத்தில் எனக்கும் மற்ற மசோதாக்களை நிறைவேற்ற தாங்கள் தங்கள் நேரத்தைக் குறைக்க வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ரிஷி மூலம், ஏதோ மூலம் என்று சொல்வார்களே, அது போல் திருட்டு மூலம் இருக்கிறது. ரிஷி மூலம்தான் பார்க்கக் கூடாது, திருட்டு மூலத்தைப் பார்க்க வேண்டும். திருட்டு மூலத்தைப் பார்த்து அதனைத் தடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

காடுகளை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், காடுகளைக் காப்பாற்ற என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள்? ஒன்று ஃபாரஸ்ட் துறையிலே இருக்கிறது, இன்னொன்று ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே காவலூரிலேயிருந்து சிங்காரப்பேட்டை வரை, பல ஆயிரக்கணக்கான ஹெக்டேர்கள் ரெவின்யூ துறையிலே இருக்கிறது. காட்டிலாகா அதிகாரிகள் அங்கே போவதில்லை. காட்டிலாகா அதிகாரிகள் போகாத காரணத்தாலே, அங்கே காடுகள் வெட்டப்படுகின்றன. மக்களுக்கு முக்கியமான செல்வங்கள் காடுகள். இன்றைக்குக் காடுகள் பூராவையும் திருடர்கள் வெட்டி, வெட்டி, திருடிக் கொண்டு போகிறார்கள்; சந்தன மரம் திருட்டுப் போகிறது. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு நீடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றைப் பற்றி, இந்தச் சட்டத்தை நிலைநாட்டுபவர்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த பர்டன் ஆஃப் ப்ரூஃப் அக்யூஸ்ட் மேலே போட்டிருக்கிறார்கள் இது எஸ்டாபிளிஷ்ட் கிரிமினல் கன்வென்ஷனுக்கு ரொம்ப விரோதமாக இருக்கிறது. அப்பாவிகள் தான்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 30]

பிடிபடுவார்கள். கடத்துகிறவன் நிச்சயமாகப் பிடிபட மாட்டான். அவன் வண்டியை விட்டு ஓடுவான், மாட்டையே விட்டு விட்டு ஓடுவான். ஓட்டுபவன்தான் மாட்டுவான். அவனுக்கு வக்கீல் வைக்கக்கூட வக்கு இல்லை. வக்கீல் வைக்க வக்குள்ளவன் பெங்களூரிலே சல்லாபம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். அவனைப் பிடித்து, தண்டனைக் கொடுங்கள், காட்டிலுள்ள அந்த மரங் சளை, வனங்களை அழித்துக் கொண்டிருக்கிற நாட்டுக்கு நாசம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற நாசகாரர்களை, ஒடுக்க வேண்டுமே தவிர, அதற்காக இந்த பர்டன் ஆஃப் ப்ரூவ் பிராசிக்யூஷன் தரப்பிலேதான் இருக்கவேண்டுமென்ற வகையில் இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால், தர்ம நியாயத்திற்கு விரோதமாக இருக்கும்.

காட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு நாட்டிலே இருக்கிற அமைச்சர்களுக்கு உண்டு. நாட்டைக் காக்க காட்டை சாக்கவேண்டும். இவை இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளது. அதை மறந்தால் நமக்கு மழை கிடைக்காது. நாட்டிலே வளம் இராது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே சொல்லி, இந்த மசோதாவினுடைய உள்ளார்ந்த நோக்கத்தை வரவேற்று, அதிலே இருக்கிற சில விவரங்களை மட்டும் மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, 1882-வது ஆண்டு சட்டத்திற்கு, ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், இப் பொழுது சிறிய திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையில் வன இலாகா அதிகாரிகளுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகளின் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதோடு மாஜிஸ்ட்ரேட் அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தனை அதிகாரங்களும் போதாது, இன்னும் கூடுதல் அதிகாரங்கள் கொடுப்பதற்காக இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதனால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளை எல்லாம் எனக்கு முன்பு நண்பர்கள் எல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். என்றாலும், ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். வனங்களில் நடைபெறக்கூடிய ஊழல்கள், அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளின் உடந்தையோடுதான் நடைபெறுகிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல்வேறு திருட்டுக்கள் அங்கே நடைபெறுகின்றன. ஆனால், திடீரென்று, ஃப்ளையிங் ஸ்குவாட் அதிகாரிகள் அங்கே சென்றால், ஒரு திருட்டையும் பிடிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஃப்ளையிங் ஸ்குவாட் புறப்படுகிறது என்று சொன்னால், புறப்பட்டு 50 மைல் காரிலேயோ, ஜீப்பிலேயோ வருவதற்கு முன்னால், அந்தச் செய்தி வன இலாகாவால் வனத்திற்கு உள்ளே செல்கிறது. திருட்டில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் வனத்தில் மறைந்து விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஆகவே இந்த செயின் ஆப் அஃபென்ஸ், அந்தக் குற்றத்திற்கான சட்டத்திருத்தம் எந்த அளவுக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நன்றாக கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். அதை செயலாற்றுகின்ற அதிகாரிகள்தான் அதிகமாக பொறுப்பு வகிக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு மீண்டும் அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் ஏழைகள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அதை தண்டிப்பதற்கான ஒரு கிளாஸ் செக்ஷன் 52 என்று இருந்தது. அந்த கிளாஸ் கூட இந்த திருத்த சட்டத்தின்கீழ் செயலற்றதாக ஆக்கப்பட்டு விட்டது என்று சொன்னால் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அதிகமாக அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தவறு செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த திருத்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது. ஆகவே சுருக்கமாக குறிப்பிட்டால் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமாக அதிகாரம் கொடுத்து அவர்கள் தவறு செய்வதற்கு வழி வகை செய்யும் நிலைமையில் இந்த திருத்த அமைப்பு இருக்கிறது, என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே வன இலாகாவில் மரங்கள் எப்படி கவாடப்படுகின்றன, எப்படி கொள்ளை யடிக்கப்படுகின்றன என்பது நமக்கெல்லோருக்கும் தெரியும். ஆக்ஷனில் விடப்படுகிற அளவு ஒன்றாக இருக்கிறது, ஆனால் அவர்கள் ஆக்ஷனில் எடுத்தவர்கள் அதை வெளியே எடுத்துக் செல்கிற அளவு பன்மடங்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்போடுதான் நடைபெறுகிறது, அது மட்டும் அல்ல, அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பினால் குவிண்டால் 100 ரூபாய் என்று வாங்குவார்கள், அதிகாரிகளும் அப்படி குறைந்த விலைக்கு கொடுக்க உதவி செய்வார்கள், அதை இரண்டு மூன்று காண்டிராக்டர்கள் சேர்ந்து வாங்குவார்கள், ஆனால் அதை வெளியே எடுத்துச் சென்று விற்கும்போது 10 மடங்கு அதிகமாக விற்கிறார்கள். சந்தன மரங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது என்னவிலை தெரியுமா? இவைகள் எல்லாம் அதிகமாக நடைபெறுவதைக் காணலாம். இந்தச் சட்டத்தை திருத்தினால் மட்டும் நமது வனம் பாதுகாக்கப்பட்டு விடாது. அதனால் இந்த ஊழல்களை ஒழிக்கின்ற வகையில் இந்த திருத்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பதை குறிப்பிட்டு இதனால் சிறு விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், வனத்தை அடுத்து நிறைய தனியார் நிலங்கள் இருக்கின்றன, இவைகளுக்கு இடையே 10 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கு இந்த நிலங்களிலிருந்து ஏதாவது எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்றால், அங்கே இருக்கக்கூடிய எடுத்துறை அதிகாரிகளுக்கு மாமூல் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளை பாதிக்கும் என்பதை அரசு நன்கு உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 5 மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. தயவு செய்து சுருக்கமாக முடியுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : முடித்துவிடுகிறேன். ஆகவே பெரும் புள்ளிகள் ஆயிரக்கணக்கில் கொள்ளையடிப்பது, சந்தன மரங்களை திருடிக்கொள்வது, ஆக்ஷனில் கொள்ளையடிப்பது எல்லாம் நடைபெறும், ஆனால் சிறு விவசாயி தனக்கு தேவையான சுள்ளிகளைப் பொறுக்கினால் அல்லது ஏதாவது தழைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்காக அவனை 2, 3 வருடங்கள் தண்டிப்பது என்பது எப்படி நியாயமாகும்? ஆகையால் தேவையான விதத்திலே சட்டத்திருத்தம் இதற்கு கொண்டு வரப்படவேண்டும். இந்த சட்டத் திருத்தத்தில் இதற்கான வழி முறைகளை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : எழுந்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இதுவரையில் பேசப்போவதாக சொல்லவே இல்லையே.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : கொஞ்சம்தான். சீக்கிரம் என்னுடைய கருத்தை சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்கு ஒன்றும் இல்லை. நீங்கள் பேச வேண்டும் என்று சொன்னால் தடுக்கவில்லை. இன்னும் 5 மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. நேரமாகிறது என்று சொன்னேன். சரி பேசுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் இந்த மசோதாவைப்பற்றி பல கருத்துக்களை நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிறைய எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பல விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். நானும் இரண்டொரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். விலை உயர்ந்த சந்தன மரங்கள் களவாடப்படுகின்றன—இன்னும் எத்தனையோ திருட்டுகள் நடைபெறுகின்றன. நமது வனத்துறையிலே, அவைகள் எல்லாம் தடுக்கப்பட வேண்டும், அதற்காக சட்டம் கொண்டு வருவது சரிதான், ஆனால், சாதாரண ஆட்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை. பெரிய ஆட்கள் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கில் லட்சக்கணக்கில் மரங்களை கொண்டுபோய் விற்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை யார் தடுக்கிறார்கள்? சாதாரண ஆட்கள் கலப்பைக்கு மரம் போடுவதற்காக எடுத்தால் அவைக்கு 3 வருடங்கள் 2 வருடங்கள் என்று போட்டு தண்டித்துவிடக்கூடாது. அதுதான் என்னுடைய கவலை. ஆனால் மரங்களை காக்க வேண்டிய பொறுப்பு நிர்வாகத்திற்கு இருக்கிறது, களவுகள் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வது அந்த அளவிலே நியாயம் இருக்கலாம். ஆனால் சாதாரண ஆட்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது.

1979 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

பெரும்புள்ளிகள் எவ்வளவோ திருடுகிறார்கள். அதிகாரிகளும் அவர்களுக்கு ஒத்துழைக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் தவறான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டால் அவர்களை தண்டிக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு ஷரத்து இருந்தது. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும் போதுகூட குறிப்பிட்டார்கள். விதி 52 என்று இருந்தது என்று. அந்த 52-வது ஷரத்தை ஏன் எடுத்துவிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. விலை உயர்ந்த சந்தன மரத்தை திருடுபவர்களுக்கும், அவர்களுக்கும் உதவி செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும் தண்டனை கொடுக்கட்டும். ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள் ஏன் இதனால் தண்டிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 52-வது விதியை கொண்டு வருவதைப்பற்றியும், ஏழை எளியவர்கள் தண்டிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், களவு செய்பவர்கள் குற்றம் செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்படத்தான் வேண்டும். ஆகையால் அந்த வகையில் இவைகளை நன்கு பரிசீலித்து, தீர ஆலோசனை செய்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களை சொன்னதற்காக அரசின் சார்பில் அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிற நேரத்தில் வனங்களில் இருந்து கிடைக்கும் பொருட்களை வைத்து அரசே பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முன்வருவேண்டும் என்று நல்லதொரு யோசனையைச் சொன்னதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றியறிதலை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கிற அதே நேரத்தில், ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்னால் நம்முடைய தமிழகத்தில் உள்ள வனப் பகுதியில் உள்ள சந்தன மரத்தைப் பயன்படுத்தி சந்தன எண்ணெய் போன்ற வசன திரவியங்களைத் தயாரிக்கும் ஆலை ஒன்று அமைப்பது என்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறோம் என்பதை அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதேபோல் வனங்களில் இருந்து கிடைக்கும் பல்வேறு பொருள்களைப் பயன்படுத்தி இன்னும் என்னென்ன தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்பதிலே தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த அக்கரை காட்டி வருகிறார்கள் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். திருத்த மசோதாவைப்பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில், 52-வது விதியைப்பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிற நேரத்தில் எல்லோருமே அந்த விதி

[திரு. க. உரோ, எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 30]

திருத்த மசோதாவிலே வைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்களும் அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். அதைப்போல அழகர்சாமி அவர்களும் இங்கே ஜேம்ஸ் அவர்களும் அந்த கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த விதி அதிலே இருப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை, அதிலே இருக்கட்டும் என்று தனது ஒப்புதலைத் தந்து இருக்கிறார்கள். திருத்தப்பட்ட மசோதாவிலே 52-வது விதி இடம் பெறுவதிலே இந்தத் துறைக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

56-டி பற்றி சொன்னார்கள். குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு குற்றம் சாட்டுபவர்களுக்கே இருக்கவேண்டும், சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது, இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதம், கிரிமினல் ப்ரொசீஜருக்கு விரோதம் என்று சொன்னார்கள். வழக்கறிஞராக இருக்கும் திரு. லத்தீப் அவர்களும் வாதிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த விளக்கத்தை அவர்களுக்கு பதிலாகச் சொல்வதன் மூலம் அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 1882-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திலேயே அந்த 56 எண் விதி வைத்து படிப்பார்களானால், இப்போது புதிதாக நுழைக்கப்பட்டு இருக்கிற 56-டி விதி இருப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

விதி 56—

When in any proceeding under this Act or in consequence of having been done under this Act, a question arises as to whether any forest produce is the property of Central or State Government, such produce shall be presumed to be the property of Central or State Government, until the contrary is proved. என்று ஏற்கனவே இருந்த பழைய சட்டத்திலே இருக்கிறது. 1882-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திலே இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அது பொருள்பற்றிய விதி. இது மனிதனைப் பற்றிய விதி.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் இரண்டையும் உணர்ந்து தான் சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : In French Law, the accused is deemed to be guilty until he proves that he is not guilty என்று இருந்தது. ஆனால் தமிழகத்திலே இப்போது சமீப காலத்தில்

1979 ஏப்ரல் 86]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

நிறைவேற்றப்படுகின்ற சட்டம் குறிப்பாகப் ப்ரொகிபிஷன் ஆக்ட், அந்தச் சட்டத்திலே கூட the onus of proof is put on the accused to prove that he is not guilty.

This is a dangerous provision. You must reconsider it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்குள்ள விதி, இன்னும் 5 மசோதாக்களை நிறைவேற்றவேண்டும். கொஞ்சம் சீக்கிரம் முடித்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : There is no objection for the Government to reconsider the matter. இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே இருக்கிறது. 56-வது விதி 1882-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திலே இருக்கிறதை வைத்துப் பார்த்தாலும், யாராவது ஒரு மரம், அல்லது வனச்சொத்துக்களை வைத்து இருந்தால், பிரசம்ஷன் என்னவென்றால், அது மாநில அரசுக்குச் சொந்தம், மத்துய அரசுக்குச் சொந்தம் என்று தான் சொல்லமுடியும். அது தனிப்பட்டவரின் சொத்து என்று நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு யார் அந்தச் சொத்தை—பொருளை வைத்து இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் நிரூபிக்க வேண்டும் என்று அப்போதே வைத்து இருக்கிறார்கள். அது மனிதனைப் பற்றியதல்ல, பொருள் பற்றியது என்றார்கள். ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதை நாம் எடுத்துக் கொள்கிறோம் இப்போது. இப்படிப்பட்ட விதி வைக்கிற நேரத்தில், அந்தத் தவறு அவர்கள் செய்தால் என்று விதிமுறைகள் நிறைவேற்றும் நேரத்தில் இப்படி தவறு தாங்கள் செய்யவில்லை என்று நிரூபிக்கிற பொறுப்பை அவர்களிடம் விட்டு விடுவது என்பதை இதிலே திணிப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். என்றாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிற காரணத்தால், இப்போது இந்தச் சட்டத் திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னால் இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கிறது அல்லது மக்களை பாதிக்கிறது என்பதை அறிந்து, தேவையான நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது; ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் இந்தத் திருத்தத்தை மீண்டும் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்யும் என்ற உறுதியைக் கொடுத்து, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தாங்கள் சொன்னதைப்போல, இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டத்தில் omission of Section 52 of Tamil Nadu Act V of 1882 என்பது சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்கான திருத்தத்தை முன்மொழியும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த பிரிவு வரும்போது முன்மொழிந்தால் போதும். பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு வன (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 10 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு II.

MR. SPEAKER: The question is :—

“That Clause 11 do stand part of the Bill”.

THE HON. THIRU G. R. EDMUND: Sir, I move the following amendment:—

“Omit Clause 11 and renumber Clauses 12 to 14 as Clauses 11 to 13 respectively.”

The amendment was put and carried.

Clauses 11 to 13 as renumbered were put and carried.

பிரிவு 1. முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு வன (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1979 திருத்தப் பெற்றபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்”, என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஈ) அடகுக் கடைக்காரர்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sir, I beg to move:

“That the Tamil Nadu Pawnbrokers (Second Amendment) Bill,* 1979 (L. A. Bill No. 34 of 1979) be taken into consideration”.

* ஏப்ரல், 25 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.